YENİ

Ahu'nun kurucuları MEVCE ÇIRACI ve EDA AKALTUN

Fotoğraf: Sinan Çırak

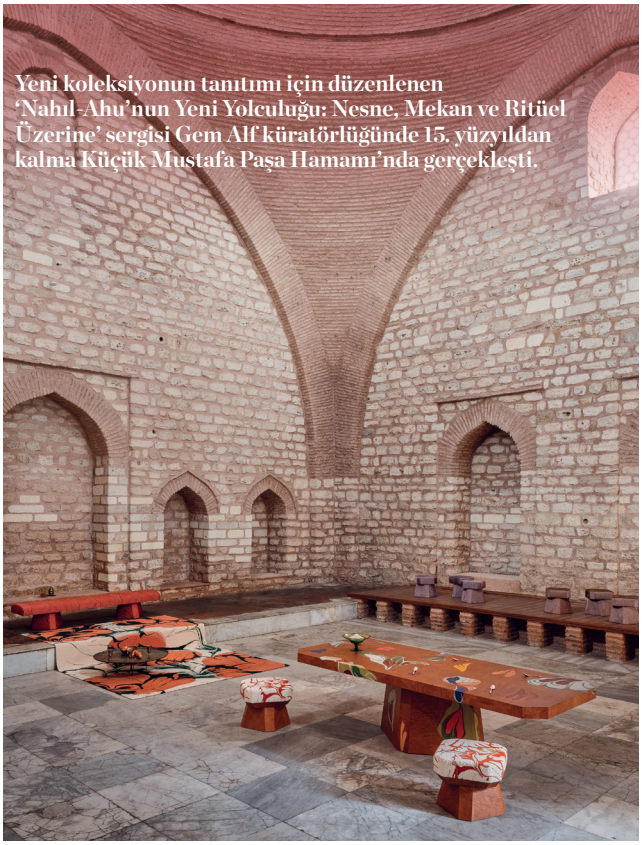
KOLEKSİYON

RİTÜELİN ÇAĞDAŞ YORUMU

Geçmişin mirasını geleceğe taşıyan tasarım stüdyosu Ahu, yeni koleksiyonunda Osmanlı zanaatkarlığının en teatral ifadelerinden biri olan nahılların hikayesine odaklanıyor. Koleksiyondaki her obje, yalnızca heykelsi bir form değil, aynı zamanda gündelik yaşamla sembolik bağlar kuran birer anlatıcı olarak işlevleniyor.

Yapım **NAZ GÜRLEK**

İstanbul'un en eski hamamlarından biri olan 15. yüzyıldan kalma Küçük Mustafa Paşa Hamamı'nda gerçekleştirilen bir sergi ile yeni koleksiyonunu tanıtan Ahu tasarım stüdyosu, Türkiye'nin köklü kültürel mirası ve zanaat geleneklerinden ilham alarak bu değerleri çağdaş bir bakışla yeniden yorumlamaya devam ediyor. Koleksiyonun ilham kaynağı, bir zamanlar Osmanlı kutlamalarında ve şenliklerinde kullanılan törensel objeler veya dekorlar olarak karşımıza çıkan nahıllar. Genelde ağaç benzeri yapılar olan bu nahıllar bolluğu ve ihtişamı simgeleyen bir obje olmanın ötesinde, Osmanlı zanaatkarlığının en teatral ve görkemli ifadesini ortaya koyuyorlar. Levni gibi saray nakkaşlarının resmettiği Sûrname minyatürlerinde ve Evliya Çelebi'nin kayıtlarında geçen bu geçici ağaçlar, bugün büyük ölçüde kaybolmuş olsalar da, hala ortak belleğimizin ve hayal gücümüzün güçlü bir simgesi olarak varlığını sürdürüyor. Bu mirası çağdaş tasarım objelerine dönüştüren Ahu'nun koleksiyonunda totemik ahşap dolaplar, markü-

Yeni koleksiyonun tanıtımı için düzenlenen 'Nahıl-Ahu'nun Yeni Yolculuğu: Nesne, Mekan ve Ritüel Üzerine' sergisi Gem Alf küratörlüğünde 15. yüzyıldan kalma Küçük Mustafa Paşa Hamamı'nda gerçekleşti.

Nahılların hikayesi, zanaat kültürünün en canlı yansımalarından biri olarak, koleksiyon için hem güçlü hem de ilham verici bir kaynak oluşturuyor.

teri masalar, floral geometrilerle işlenmiş oturma birimleri ve bu motifleri yansıtan halılar öne çıkıyor. Tüm parçalar İstanbul'un üçüncü kuşak zanaatkarlarıyla iş birliği içinde üretilmiş. Ahşap oymacılığı, marküteri, taş işçiliği ve nakış gibi nadiren uygulanan teknikler çağdaş bir yorumla hayat buluyor. Suzani tekstillerinin görsel gelenekleri ve ebru sanatının organik akışı, tasarımların yüzeylerinde yaşayan desenler olarak kendini gösteriyor.
ahustudio.com / @ahu.studio